

FCHODOVINY
ZPRAVODAJ ŘK FARNOSTI PRAHA-CHODOV
L. P. 2024, ROČNÍK 23, CENA VÝTISKU 16 Kč

- 4 Pravda jako plášť
- 6 ZMT: O ekonomice církve
- 8 Rozhovor s P. Dominikem
- 11 Příprava na manželství
- 12 Události, akce, termíny
- 13 Farní charita: Aukce
- 14 Lekce z lanovky

10

Jsme svatí?

Měsíc říjen je zajímavý mimo jiné tím, že nám předkládá poměrně zajímavou sestavu svatých, které si připomínáme při nejrůznějších svátcích a památkách. Začíná připomínkou svatě Terezie z Lisieux s její tzv. Malou cestou, následuje náš farní patron svatý František z Assisi. Štafetu pak přebírá svatá Hedvika a evangelista Lukáš, patron lékařů atd. Pokud se nám zdá, že jsou to skoro sami řeholníci a řeholnice, tak stojí za připomínku, že je mezi nimi i jeden laik, císař a král, Karel I., a také jeden papež, Jan Pavel II., který se odvážně pustil do svatořečení mnoha laiků a lidí z prostých poměrů. 1. listopadu pak celou tuto řadu světců jakoby završí Slavnost Všech svatých.

Svatí ale naštěstí nejsou jenom ti, kdo byli oficiálně kanonizováni, ale všichni, kdo jsou v nebi. Jan mluví v knize Zjevení o velkém zástupu, který by nikdo nespočítal. O zástupu lidí ze všech národů, kmenů a jazyků, kteří chválí Boha. Snad jsou mezi nimi také lidé, které jsme osobně znali. A také my jsme povoláni, abychom se k tomuto zástupu svatých v nebi jednou připojili. Svatost není jen nějakou nadstavbou pro několik málo vy-

volených, ale je to životní program pro každého z nás. Nelze si říct: „Do nebe chci, ale nechci být svatý.“

Jak ale svatost ve svém životě uskutečnit? Můžeme si říkat, že nedokážeme to, co svatý František nebo svatá Matka Tereza. To nevadí. Svatí pro nás sice mohou být vzorem, to ale neznamená, že bychom je měli kopírovat. Svatost máme často spojenou s morální dokonalostí. Je ale zajímavé, že když apoštol Pavel píše své listy tehdejšími křesťanům, oslovuje je „svatí“, přestože dokonalí rozhodně nebyli. Byli to hříšníci jako my. Pavel je označuje za svaté proto, že odevzdali svůj život Ježíši Kristu. Ten, kdo Bohu opravdu patří a žije s Ním, je Boží svatostí proměňován. Cesta křesťana tedy nespočívá v tom, že se nejprve stane dokonalým, a tak dojde k Bohu. Základem je odevzdávat svůj život Bohu, a On nás promění – posvěti, pokud s Ním na tom spolupracujeme.

Svatost není jen záležitostí několika osobností, které dokázaly mimořádné věci a které máme v liturgickém kalendáři, ani to není to něco, co začne až někdy... ale je to cesta pro každého z nás, která může začít dnes.

P. Dominik

A oni musí poznat, že byl mezi nimi prorok

Milí čtenáři Fchodovin,
oslovil mě úryvek z Ezechiela 2,2-5.
„Vešla do mě síla a postavila mě na nohy... Synu člověka! Já tě posílám k synům Izraele... řekneš jim... a oni ať už poslechnou, nebo ne... **musí poznat, že byl mezi nimi prorok!**“
Na tomto úryvku se mi líbí, jak Pán jedná. Dává nám sílu, posílá mezi lidi, ke kterým potřebuje, abychom přišli, a je vlastně jedno, jestli poslechnou, nebo ne, ale musí poznat, že byl mezi nimi prorok. Křtem jsme se mimo jiné stali i proroky. Máme mít v sobě Boha a už jen na naší přítomnosti mezi lidmi má být

vidět, komu patříme. Máme být naladěni na Pána, mít Ho ve svém nitru, každý den se Mu vydávat a On pak může skrze nás jednat. Na nás pak bude vidět Boží přítomnost. Je to tak jednoduché. Každý den se znovu a znovu setkat při své osobní modlitbě s Bohem a On je ten, který dává sílu do každého dne. On nás vede a my jsme pak třeba jen svou přítomností mezi lidmi proroky. Těmi, kteří lidem ukazují na Boha – Jeho lásku, přijetí a odpuštění. Nekonečné milosrdenství. Ezechiel byl poslán mezi lidi vzpurné, zatvrzelého srdce. Na nás není sí vybitrat, kam půjdeme. Jsme Jeho vyslanci... **Katka**

↑ Modrobílá neděle

↑ Pozitivní koncert

↓ ↑ Odhalení sochy Hladový a žízňivý

PRAVDA JAKO PLÁŠŤ

Když jdeme v neděli na mši svatou, neseme si každý s sebou své zážitky, co jsme prožili v uplynulém týdnu.

Někdy je to krásný balónek radostí, někdy je to těžké zavazadlo starostí, tíživých obav, co přinese zítřek; z určitého zklamání, že života kolem nás, nespokojenost z vlastního chování, jednání. Už prorok Izaiáš dobře věděl, že jen ten obstojí v každé situaci, kdo pevně důvěřuje v Boží pomoc. Musíme se stále znovu učit brát to, co nemohu změnit, tak, jak to přichází, v důvěře, že Boží láska umí obrátit k dobrému to, na co mé síly nestačí.

Někdy si zbytečně komplikujeme svůj život, své svědomí. Zamotáváme se do různých slovních obrátů, lehce porušíme osmé přikázání „Nevydaš proti svému bližnímu falešné svědectví“ (5 Mojž 5,20). Osmé přikázání vypadá na první pohled málo aktuální. Kdy se nám stane, abychom svědčili před soudem? Ale už dětské zpovědní zrcadlo ví, že vlastně vystupujeme denně jako svědkové, jako žalobci nebo jako soudci, když hodnotíme, kritizujeme chování či jednání druhého člověka.

Už v dětství se nám vysvětluje, že proti osmému přikázání hřeší, kdo na někoho křivě žaluje nebo proti němu křivě svědčí, kdo někoho pomlouvá, kdo lže řečí nebo přetvářkou. A život nás dospělé učí denně, že tohle přikázání není žádná teoretická úvaha, že chrání samo lidské soužití a společenství. Kde člověk člověku už nemůže důvěřovat, kde řeč je prostředek na zamlžení pravdy a ošálení druhého, tam začíná zákon džungle a právo silnějšího, tam právo horšího člověka vítězí.

Ježíš nás učí, že pravdivost chrání naše osobní sebevědomí a důstojnost. Kdo se dá vést cestou Ježíšovy pravdy, ten se zbaví strachu, co si lidé

o něm pomyslí. Kdo se dá na cestu pravdy, vidí vše ve správných rozměrech. Básník Novalis o tom napsal: „Když uvidíš obra, napřed se podívej, kde je slunce, abys rozeznal, jestli to jen není obrovský stín malého trpaslíka.“ Tolik stínových obrů je mezi námi: nad jedněmi stojí příhodné slunce protekce, nad jinými slunce úřadu, ale osoby samy jsou trpasličí. Ježíš nás stínových obrů zbavuje. Ve světle evangelia je každý tak veliký, jak je dobrý.

Jsou různé druhy lži. Je lež drzá, je lež z nouze, je lež milosrdná, jsou tucty lží a polopravd. Jsou lži ze sobecké chtivosti, ze zlomyslné snahy druhému ublížit. Jsou lži z nouze, když lidé při vyslýchání zapírali, aby nepřivedli do vězení druhé lidi. I dnes je věcí svědomí zamlčet pravdu tam, kde by byla pravda použita ke zlému jednání.

Je lež milosrdná, když víš, že pravda by druhému ublížila, že by ji neunesl, třeba nemocný rakovinou. Rozumné je jen naznačit, že nemoc je vážná. Je i lež z lásky. Přijdeš na návštěvu, ukazují ti s radostí, jak mají zařízený byt. Zvláště hrdí jsou na veliký obraz, jak ten pěkně oživuje celý pokoj! A ty vidíš, že podle měřítek umění je to bezcenný kýč. Máš povědět své mínění, když víš, že by je zarmoutilo? Máš respektovat právo člověka zařít si byt podle svého vkusu? Máš nepravdivě pochválit? Jsem povinen vždy a každému povědět všechno, co vím? Na takové otázky musíme umět najít správnou odpověď, aby se nám prostě „Nelží“ nestalo nepřehlednou houštinou mudrování, co se ještě smí a co už se nesmí.

A kam jít se jít učit správné orientaci než ke Kristu, který přišel, aby vydal svědectví o pravdě? Setkáním s Ježíšovým evangeliem, s jeho duchem se křesťan učí čestnosti, stává se pokorným vy-

znavačem pravdy v lásce. Pokorným vyznavačem pravdy. Pokorně si uvědomujeme, že plnost je jen v Bohu. Jen Kristus může říci: Já jsem pravda. My vidíme pravdu zde na zemi jen jako v zrcadle, a to zrcadlo má mnoho slepých míst. Kdo si to uvědomuje, ten je pokorný. Vyznavačem pravdy v lásce.

Pravda bez lásky – to je nesnášenlivý fanatismus. Fanatik pravdy dává to, co on ví, na stejnou rovinu s absolutní Pravdou. Je proto odpůrcem náboženské svobody. V dřívějších dobách sahal po meči a stavěl hranice na upalování těch, kteří mysleli jinak. I dnes pevně věří, že jen on má monopol na pravdu, proto po pravdě nepátrá, jen prosazuje tu pravdu svou.

Pamatujme proto, že pravda není jen nějaký nástroj, kterým bychom mohli druhé kolem sebe umlčet. Středem Kristovy pravdy je láska, a ta může být hlášána jen mírností. Proto ať je nám pravda jako plášť, který druhému podržíš, aby jej snadno mohl obléci.

A tu je před námi důležitá otázka: Kdy jsem povinen ze spravedlnosti říkat pravdu a kdy jsem povinen z lásky mlčet? Tam, kde by holá pravda neměla za následek bezpečí, mír, radost, ale vyvolala zmatek, trápení nebo neštěstí, tam nesmíme říct vše, co víme. Je vědění, které člověk může sdělovat, a jsou situace, kde o tom, co víš, musíš mlčet. Mlčet, mlčet, ne lhát. To není jen situace politiků, diplomatů, lékařů, ale každého člověka. Jsou lidé, kteří říkají druhým do očí hrubosti

a neomalenosti a doprovázejí to tvrzením: „Já už jsem takový, že faleš nesnáším a říkám vše raději narovinu!“ Kolik nelásky může být ve slovech: „*Já mu ale povím pravdu!*“ Jak je nutné a prospěšné vycítit, kdy je čas k mlčení, kdy je čas k mluvení. Počkat ochotně na vhodnou chvíli tak, jak to dělá náš Pán: „*Měl bych vám ještě mnoho co říci, ale teď byste to nemohli unést.*“ (Jan 16,12)

Je nějaký rozdíl mezi hladkostí diplomatických polopравd a křesťanskou diskretností? Je, a zásadní: Diplomati hledí na svůj prospěch, ohleduplný křesťan hledí na prospěch druhého.

Ale je tu ještě jeden problém. Člověk může obelhávat i sám sebe, tím, že zavírá oči před pravdou, která je mu nepříjemná. „Životní lež“ se jmenuje tento nebezpečný stav, kdy člověk si namluví to, co by chtěl, a žije, jako by to byla reálná pravda. A tu je před námi zase několik otázek: Nenamlouváš si i ty o sobě něco, co není pravdivé? Umiš uzнат skutečnost, i když je pro tebe nepříjemná? Máš zálibu v přehánění, když něco vypravuješ, když o někom mluvíš? Umiš přiznat svou chybu, nebo ji nějak maskuješ? Umiš být diskretní a ohleduplný?

A k čemu nás osvobozuje osmé Boží přikázání: nemusíme se zaplétat do lži, abychom zakryli své slabosti, abychom pošpinili druhého člověka... Lhaní je namáhavé, plodí nedůvěru. Bud' upřímný. Tvůj Bůh je Pravda. Drž se Boha, klid a pohoda bude ve tvém nitru, ve tvé duši.

Váš jáhen Pavel Urban

Návštěvy seniorů

Všichni máme společné to, že jsme součástí dlouhého běhu života, který se předává z generace na generaci.

Nikdo bychom zde nebyli bez svých rodičů, prarodičů, praprarodičů atd. Lidé starší generace žijí okolo nás často v ústraní a tichosti. Možná už toho na tomto světě nemají tolik před sebou, ale pokud jsou otevření pro Boha, Dobro a Pravdu, tak je to nejlepší stále teprve čeká.

Se staršími lidmi naší farnosti se pravidelně setkávám, mimo jiné ve zdejších domovech pro

seniory. Chtěl bych (snad i trochu jejich jménem) vyjádřit vděčnost vám všem, kdo je navštěvujete, ať už jako akolyté či dobrovolníci. Rád bych také vyjádřil uznání všem, kdo o lidi dříve narozené pečujete, třeba přímo ve vlastní rodině. Zároveň chci povzbudit vás, kdo uvažujete o nějaké formě služby pro tuto skupinu lidí, nebo se k ní cítíte přímo povoláni. Dáte-li mi vědět, můžeme téma probrat, případně vás mohu s někým ze seniorů spojit. Poptávka o návštěvy stále je.

P. Dominik

ZASTAVENÍ U MATKY TEREZY 3. 10. S EKONOMEM ROMANEM ČEŠKOU

Co to znamená, že církev prosperuje? Jaké jsou ukazatele dobrého hospodaření? Do čeho by dnes měla v Česku především investovat, aby (nejen) ekonomicky přežila horší časy? O tom přijde na Zastavení u Matky Terezy 3. října v 19 hodin do KCMT povídat ekonom a manažer investiční společnosti Roman Češka. V 90. letech působil na ministerstvu privatizace, dále jako předseda výkonného výboru Fondu národního majetku a byl též poslancem za ODA. Roku 2018 byl ekonomem Arcibiskupství pražského. Vyučoval na KTF UK o managementu (nejen) v církvi.

Existuje něco jako „teologie peněz“?

Ekonomie a teologie mě zajímají jako způsoby, jakým se vypořádáváme s nedostatkem zdrojů, času a příležitostí a s existencí Boha. Existuje „ekonomie spásy“, která se zamýšlí nad tím, jak církev spravuje duchovní dobra a milosti, které jí Bůh svěřil. V ekonomickém i teologickém myšlení je základní, o jaké hodnoty usilujeme. Dnešní církev na mě působí dojmem, že pro ni je důležitou hodnotou, jak se zajistí do budoucna. V mých očích se to míjí s posláním církve a nereflektuje to skutečnost, že prosperita a užitek pro Boží království plyne výhradně z lidí, kteří se s církví ztotožňují a podporují ji. Ti – teprve jako důsle-

dek – přinášejí církvi i hmotné statky a prosperitu. Ukazatelem prosperity nemohou být tabulky s výsledky hospodářské činnosti, počty zakoupených nájemních bytů ani přehledy podnikatelských aktivit. Vypovídá o ní vývoj počtu lidí, kteří se k církvi hlásí, kolik se jich daří motivovat a „zatáhnout“ do aktivit farností, kolik lidí nachází v církvi zázemí, útěchu, poučení, vlastní důstojnost, uplatnění, přátele.

Kdyby záleželo na mně, dával bych řádově větší zdroje na podporu evangelizace, osvěty, vzdělávání, formaci kněží atd. Hledal bych nové způsoby katecheze; ten, který se dosud používá, má kořeny v předminulém století a nereflektuje pokrok lidstva.

Jak je česká katolická církev připravená na samostatné financování? Posunulo se něco za poslední roky, co se o tom mluví?

Nemohu a nechci hodnotit církevní hospodaření. Ale mám pocit, že právě orientací na to, aby církev zabezpečila svoji budoucnost hospodářskou činností a správou majetku, celá jedna generace českých biskupů propadla materialismu, promarnila obrovskou příležitost a „nekonala, co měla konat“. Bůh nás učí jednat pro Boží království a spoléhat se na to, že nám k tomu bude

všechno potřebné přidáno. Církev nejsou biskupové a klér, ale my všichni. Možná 95 % veškeré církevní činnosti probíhá ve farnostech a v místních společenstvích. Na této úrovni je také 95 % všech znalostí o pastoračních a vlastně i podnikatelských příležitostech a možnostech.

Církev má investovat výhradně do toho, aby byla duchovně přesvědčivá. Rád bych se dočkal doby, kdy začne investovat do skutečné duchovní činnosti. Všechno může být financováno přímo, formou dotací, grantů, stipendií. Nic z toho dnes v církvi nevidím. Těším se, až tento duch zavane.

Jaké jsou nejpálčivější problémy světové ekonomiky dneška? A dají se vyřešit lidskou silou?

Nejpálčivější problémy světa dnes nesouvisejí s ekonomikou a hospodářstvím. To se obecně rozvíjí nad očekávání dobře. Problémem není ani nedostatek zdrojů, přelidnění nebo klimatické změny. Člověk je kreativní a vynalézavý; víceméně stále stejný jako v dějinách, jen jsou jeho technologické možnosti nekonečně větší. Největší hrozbou pro svět je v současnosti člověk sám a fakt, že se nedokáže mentálně přizpůsobovat tak rychle, jak by to vyžadoval vědecký pokrok a dynamika změn.

Problémem je spíš neochota vnímat to dobré a velká láska ke starým pořádkům. Problémem je netolerance a vymezování se vůči odlišnému nebo záplava informací, ve kterých je čím dál složitější se orientovat a rozlišovat pravdu od názorů. Z toho všeho potom pramení obrovský zmatek, konflikty, polarizace společnosti a světa, války, terorismus, nesnášenlivost, státní intervence do oblastí, kde by stát zasahovat neměl.

Přál bych si, aby církev dokázala reflektovat, co se děje, moudřeji a pokrokověji než vědci ostatních disciplín. Vždyť bychom měli být opření nejen o vlastní, ale i o Boží moudrost.

Bohužel se to nedaří a církev ústy některých svých představitelů přispívá k předsudkům. Sami tak pomáháme udržovat při životě karikatury Boha, které si v sobě hýčkáme ještě z doby osvícení a komunismu, i z osobních negativních zkušeností, které jsme neměli odvahu přiznat sami sobě, ale přičítáme je Bohu:

„Jak to můžeš dopustit?“ Ne. Bůh nic nedopouští. To my sami jsme a budeme svého štěstí strůjci.

Rozhovor připravila **Tereza Zavadilová**
ZMT najdete také na farním youtube kanále

Sváteční krátké počtení: Zahrada

Jeden čínský obchodník byl velmi zámožný. Ale pak se obrátil k Pánu Ježíši a jeho životní poměry se změnilly. Od toho dne se k němu obrátili všichni příbuzní zády. A také jeho zákazníků stále ubývalo, takže postupně musel prodat většinu toho, co měl.

Jednoho dne jej navštívil přítel. Když viděl skromnou chaloupku a malý pozemek, s kterým se nyní musel spokojit, politoval ho. Ale křesťan mu odpověděl: „Ano má zahrada je malá - není moc dlouhá ani široká.“ A pak ukázal prstem k nebi a dodal s úsměvem: „Je ale velmi vysoká!“ Na zemi téměř vše ztratil, ale směrem k nebi

bylo jeho bohatství bez hranic... I tento muž je příkladem pro všechny, kteří znají Pána Ježíše jako svého Zachránce. - Jak bychom my jednali, kdyby nám mělo být vzato vše, co nám umožňuje příjemný život? Byli bychom spokojeni s bohatstvím, které vlastníme v Kristu?

Pán Ježíš řekl svým učedníkům: „Neskládejte sobě pokladů na zemi, kde mol a rez kazí, a kde zloději vykopávají a kradou. Ale skládejte sobě poklady v nebi... Nebo, kde jest poklad váš, tu jest i srdce vaše.“ (Matouš 6,19-21)

Autor: **Dobrá setba z roku 2011**

Vynašel: **Charles Tvrzník**

BEZ PŘEBÝVÁNÍ S BOHEM JE VŠECHNA ČINNOST NA VODĚ

Rozhovor s P. Dominikem Fričem

Dominiku, setkáváme se po roce Vašeho působení v naší farnosti. Jsme pro vás prvním místem Vaší kněžské služby. Pro naše čtenáře bych ráda připomněla, jak to bylo s Vaším povoláním ke kněžství.

Pocházím z křesťanské rodiny, kde víra byla přirozenou součástí života. Každý se ale v určitém období potřebuje ve víře postavit na vlastní nohy. Rozhodující pro mě byla účast na táboře JUMP v mých 16 letech, kde jsem prožil hlubší obrácení k Bohu, a tím se otevřela cesta k tomu, abych přijal Jeho volání ke kněžství. To se ozývalo už dříve, ale já jsem se mu až v tomto období začal vážněji otevírat. Hned po maturitě jsem se začal aktivně připravovat na kněžskou službu.

Jak jste si s P. Michaellem rozdělili úkoly v pastoraci?

Mám velkou výhodu, že jako farní vikář nemám přímou zodpovědnost za farnost jako celek a za administrativní, ekonomické a další záležitosti, takže se můžu věnovat především pastoraci, a toho si vážím. Zároveň jsem ale rád, že i do těchto praktických věcí mohu díky Michaelovi postupně nahlížet a učit se. Co bylo a je mým úkolem? Samozřejmě sloužit mše, které máme rozděleny půl na půl, zpovídání, různé duchovní rozhovory, výuka náboženství – kluci druhého

stupně, v úterý večer se věnuji mladší mládeži, spolu s Michaellem a Marci vedeme jednu skupinu katechumenů, kteří budou, dá-li Bůh, o Velikonočních pokřtěni. Poměrně velké sousto jsou pak oba domovy seniorů.

Jak často je navštěvujete?

Každý čtvrtek navštěvuji jeden domov seniorů. Začínám mši svatou v 9.30 a vzhledem k velkému množství zájemců o setkání jsem tam často až do jejich večere v půl páté. Mám seznam lidí, kteří chtějí setkání. Jsou mezi nimi i tací, kteří jsou upoutáni na lůžko. Sloužím jim nasloucháním, rozhovorem a svátostmi. Už víckrát se mi přihodilo, že mě Pán dovedl v pravou chvíli na pravé místo. Daná osoba po přijetí svátosti pomazání nemocných přímo po několika vteřinách odešla na věčnost. Ale vstup do domova mi jeho vedení nezakázalo. :)

Někdy si lidé chtějí jen popovídat a jindy vyplavou důležité věci z minulosti, které je třeba otevřít a odevzdat Bohu.

Baví vás tam chodit?

Docela mě to baví. Jen si kladu otázku, jestli tam třeba neinvestuji příliš mnoho času a energie, kterou bych měl investovat i jinam.

Jaké další činnosti máte na starost?

Dále se věnuji ministrantům. Setkáním s nimi bych chtěl dát v tomto školním roce jasnější řád. Pak jsou to přípravy ke svátostem. Věnuji se přípravám rodičů na křest dítěte nebo třeba přípravám snoubenců na manželství. To je něco, z čeho jsem měl přirozeně největší obavy. Jsem rád, že jsem se mohl účastnit několika setkání s dalšími páry u manželů Zindulkových. Tím jsem mohl zjistit, jak taková příprava může vypadat a jak je možné se dotknout některých důležitých témat. Další službou je sem tam nějaké rozloučení se zesnulými. Farníci mě občas požádají o požehnání domu, bytu nebo mě jen tak pozvou na návštěvu. Tímto děkuji za milé přijetí, kterého se mi dostává ve vašich domovech a rodinách.

Všimla jsem si, že hezky zpíváte. Chodil jste do nějakého sboru?

Do sboru jsem přímo nechodil, ale v semináři se nás snažili ve zpěvu trochu vytrénovat...

Jak jste prožil nejdůležitější svátky poprvé jako kněz?

Starší kněží mě připravovali na to, že poprvé to bývá náročné. Ale prožil jsem to hezky a celkem v klidu. Někaké liturgické chyby jsem udělal, ale když jsem se v sakristii ptal ministrantů, co bylo špatné, tak nevěděli. Takže to snad nebylo tak do očí bijící :-).

Jak si připravujete kázání? Kolik času tomu věnujete?

Příprava kázání je pro mě radost, pokud to nedělám na poslední chvíli. Vede k tomu, abych byl v každodenním intenzivním kontaktu s Božím slovem. Co se týče přípravy na nedělní kázání, ideál je přečíst si texty už v pondělí a modlit se s nimi. Nechat to během týdne zrát a kázání jako takové píšu obvykle až v sobotu.

Pokud to беру poctivě s tím, že si čtu biblické komentáře a modlím se u toho, tak třeba i šest hodin, protože jsem pomalejší člověk. A také je to tím, že mi z toho vyplynou různá témata a hledám, které z nich rozvinout. Často ale hledám inspiraci

všude možně. Například i u zahraničních autorů. Jednou jsem třeba kostru svého nedělního kázání přebíral na poslední chvíli od jakéhosi Afričana. Na kázání ve všední den se připravuji jen krátce.

S jakými očekáváními jste sem přišel a jak se naplnila, nebo nenaplnila?

Jsem člověk, který si o budoucnosti nedělá moc velké představy. Spíše se snažím být otevřený všemu, co přichází. A když se teď ohlížím zpět, tak se ohlížím s velikou vděčností za to, že jsem ten čas mohl prožít s Bohem a zároveň s vámi. A mohl jsem se díky vám i díky farářů Michaelovi učit nové věci a byl jsem obohacen. Jsem rád, že své kněžské začátky mohu prožívat právě tady. Mohu si tady vyzkoušet i to, k čemu bych se v menší farnosti nedostal.

Jak vaši rodiče prožívali váš první rok v kněžské službě?

Tím, že je pořád on-line přenos nedělní půl desáté, tak jsem pod kontrolou :-). Jinak jsou mi oporou, kdykoliv potřebuji.

Máte čas na své záliby a koníčky?

Mám naději, že už teď budu zaběhnutější a toho času bude víc. Rád se jdu projít, pomodlit nebo proběhnout někam do přírody. Chtěl bych se více dostat k četbě. Mým oblíbeným autorem

z teologických autorů je třeba Joseph Ratzinger a z odpočinkové četby mě v poslední době zaujal David Torkington.

Účastníte se celodenních akcí naší farnosti?

Ano. Byl to například farní den, dobrodružná pouť na Svatou Horu atd.

Z čeho máte radost?

Největší radost mi dělá, když vidím Boží působení v životě druhého člověka. Radost mi dělá prožívání mše sv. a zpovídání. Povzbudí mě, když občas můžu zahlédnout, že jsem i přes svou nedokonalost Božím nástrojem.

Z čeho máte starosti?

Náročné pro mě bylo zvyknout si na velikost farnosti a rychlé tempo. Hledám, kam investovat

čas a energii, protože nelze být všude a stihnout všechno. Dále to, že se jako začátečník dostávám stále do nových situací a někdy hledám a tápu.

Máte nějaké oblíbené verše?

To by byl dlouhý seznam. Z žalmů např. 126,5: „Kdo sejí v slzách, žnout budou s jásotem.“

Jak kvitujete, že je v KCMT kavárna?

Myslím, že je to výborná příležitost, jak se po nedělní mši hned nerozprchnout, ale setkat se a popovídat si. A nebýt jako farníci jen vedle sebe, ale skutečně spolu i na té rovině čistě lidské.

Jak pěstujete svůj duchovní život?

Každý den se snažím alespoň půl hodiny rozjímat nad textem Písma. V semináři to bylo daleko jednodušší, měli jsme to jako „povinnost“ a byl k tomu přesně vymezený čas. Člověk se nechal nést řádem, ale teď je to na mně, abych si potřebný čas udělal.

Uvědomuji si, že je to důležité i ve chvíli, kdy je hodně práce, protože bez osobní modlitby a přebývání s Bohem je všechna činnost na vodě nebo na písku.

Dominiku, jsme vděční za Vaši kněžskou službu v naší farnosti. Děkujeme za všechno, co jste pro nás během roku udělal, za Váš konkrétní zájem o naše starosti i radosti, za Vaše modlitby. Přeje-me Vám, abyste i tento školní rok prožil s radostí v srdci a žil stále v Boží blízkosti a přítomnosti.

Ze rozhovorů děkuje **Katka**

KSK Divoká voda Rakousko

V červenci se členové KSK a jejich kamarádi opět vydali do sousedního Rakouska za krásami alpské přírody a místních řek.

Nejprve nás čekala řeka Saalach v oblasti Salzburgu, která hned na začátku prověřila naše vodácké schopnosti. Další den jsme sjeli řeku Salzach. Poté jsme se přesunuli do východního

Tyrolska na ledovcovou řeku Isel, na které jsme strávili poslední dva dny. Počasí vyšlo krásně, vody byl relativně dostatek a sluníčko svítilo. Ces-tou zpět do Prahy jsme stihli i zastávku u krásného jezera Mondsee, kde jsme si užili nastávajícího západu slunce.

Členové KSK Praha

KSK Stroj času: Tábor KSK

Letos jsem byla na táboře naposledy jako účastník a moc jsem si to užila.

Téma bylo „Rozbitý stroj času“. Každý den jsme odhadovaly a těšily se, co nám nový den přinese. Vždy jsme se totiž probudily v jiném

roce, na jiném místě. Na táboře mám nejraději odstřihnutí od civilizace, zejména technologií. Je úžasné být 14 dní offline, obklopena kamarády a přírodou.

Dita

PŘÍPRAVA NA MANŽELSTVÍ

Chtěli byste více poznat sami sebe i svého partnera? Hledáte nové impulsy pro rozvoj vašeho vztahu? Chcete se inspirovat názory vrstevníků? Rádi byste pro vaše budoucí manželství něco udělali?

Pokud ano, i letos na podzim otevíráme cyklus příprav na manželství. Jsou zváni všichni, kdo plánují svatbu v příštím roce, nebo termín svatby ještě nemají. Budeme se zamýšlet nad těmito tématy:

- obsah manželského slibu
- pohled církve na manželství
- psychologie muže a ženy, konflikty
- osobní zralost, vztah k Bohu
- intimní život, děti

- materiální stránka rodiny
- rodiče, přátelé, zaměstnání...

Není důležité, jestli jste z naší farnosti nebo odjinud, hlavní je, že vám záleží na vašem vztahu. S přihlášením neváhejte, na jaře bývají kurzy plné.

Jak a kdy? V malém společenství se budeme setkávat cca 2x měsíčně (podzim 2024 – jaro 2025). Konkrétní termíny si domluvíme podle možností účastníků. Proto prosíme, ozvěte se co nejdříve.

Těší se na vás **Jana a Honza Zindulkovi**

Kontakt a bližší informace:
pripava.na.manzelstvi@seznam.cz
731 400 261, 272 929 001

2024–2025: UDÁLOSTI, AKCE, TERMÍNY

Na pastorační radě byly naplánovány termíny farních akcí v novém školním roce, které si prosím

zapište do svých mobilů či diářů. Budeme se těšit, že se na těchto akcích všichni sejdeme.

Datum	Událost
5. 10.	Farní den / 10.00 Mše svatá, sv. František
11.–13. 10.	Duchovní obnova pro ženy na Svaté Hoře u Příbrami
19. 10.	DOBRODEN
2. 11.	17.00 Dušičková pobožnost na hřbitově / 8 a 18 h mše sv. u sv. Františka
27. 11.	Červená středa
29. 11.	Výroba adventních věnců
30. 11.	Adventní jarmark
5. 12.	Mikulášská v KCMT
7. 12.	DOBRODEN
11. 12.	Zpovědní den pro děti – KCMT
17. 12.	Zpovědní den pro farnost – sv. František
23. 12.	Výprava pro Betlémské světlo
leden	Tříkrálová sbírka
5. 1.	Tříkrálový koncert pro CHARITU
17. 1.	Farní ples
10.–16. 2.	Jarní prázdniny Prahy 1–5
8. 2.	Den nemocných
1. 3.	MASOPUST
5. 3.	Popeleční středa
15. 3.	Jednodenní duchovní obnova pro mládež od 12–15 let
21.–23. 3.	Duchovní obnova pro ženy Poličany
29. 3.	DOBRODEN
2. 4.	Zpovědní den pro děti – KCMT
9. 4.	Zpovědní den pro farnost – KCMT
11. 4.	Bible 24
26. 4.	Pěší pouť na Svatou horu
18. 5.	11.00 První sv. přijímání
18. 5.	15.00 Pouť u kapličky sv. Jana na Hájkách (16. 5. svátek sv. Jana)
23. 5.	NOC KOSTELŮ
25. 5.	Výročí posvěcení KCMT (26. 5. 2007) / 10.00 mše svatá
31. 5.	DOBRODEN
7. 6.	Svatodušní vigilie
11. 6.	Zpovědní den pro děti, zakončení katechetického roku

Manželské večery ve farním sále (září – listopad 2024)

Adventní koncerty

Adventní duchovní obnova 2024 – úterý u sv. Františka

Postní duchovní obnova 2025 – středa v KCMT

Z farní charity: Aukce pro charitu

Farní charita Praha 4 – Chodov

Mnozí z vás sledovali postní zastavení na našem charitním facebooku, která nás provázela předvelikonoční dobou. Odezva byla pro nás až nečekaná, proto jsme se rozhodli uspořádat další on-line akci. Na dobu před adventem chystáme Aukci pro Charitu Praha – Chodov, na kterou bych vás ráda pozvala. Jak taková on-line aukce probíhá?

Na facebooku Charity Praha – Chodov je již připravena skupina s názvem Dobročinná aukce pro Charitu Praha – Chodov. Pokud se budete chtít aukce zúčastnit, požádáte o členství ve skupině a administrátor skupiny vás přidá jako člena skupiny. O členství ve skupině již můžete žádat, rádi vás do skupiny přidáme.

Aukce bude probíhat od 15. 11. od 18:00 do 6. 12. 2024 do 18:00 hodin. 15. 11. 2024 úderem osmnácté hodiny můžete začít zveřejňovat své nabídky. Můžete nabízet věci, ale třeba také zážitky, služby, prostě cokoli vás napadne. Moc prosíme, abyste nabízeli věci kvalitní, veselé, vtipné. Aukce není určena k likvidaci nepotřebných krámů v domácnosti. Pořádáme s přáteli podobnou akci a dražíme různé ručně dělané výrobky, vánoční cukroví, upečení dortu, kamarád nabízí hodinu právního poradenství, vzorovou hodinu výuky jazyka, výuky tance. Kamarádka nabízí masáž zdarma. Já budu pravděpodobně nabízet vlastnoručně uvařenou večeři pro dva, testovací sadu naší domácí kombuchy – pět příchutí. Fantazii se meze nekladou! Dražitel určuje výchozí cenu dražené věci, raději spíše nižší. Lidé, kteří chtějí věc vydražit, potom přihazují v komentářích. Minimální

příhoz je 50 Kč. Následně věc případně nejvyšší nabídce, zveřejněné v 18:00 dne 6. prosince 2024. Po uzavření přihazování zašlete částku, kterou jste nabídli, na číslo účtu veřejné sbírky Charity Praha – Chodov a s dražitelem se dohodnete na předání věci. Jako bonus k podpoře dobré věci tak můžete poznat dalšího člověka a navázat nová přátelství.

Rádi byste se aukce zúčastnili, ale nemáte facebook? Není nic jednoduššího, stačí kontaktovat administrátora akce, našeho PR pracovníka Jakuba, na e-mailu grafik@charitapraha4.cz a on vám příspěvek do aukce přidá. Můžete také telefonovat k nám do kanceláře a my vaši zprávu předáme. Můžete aukci sledovat na facebooku někoho z přátel a váš případný příhoz můžete reálnizovat přes Jakuba.

Aktivní účast v aukci může být velice zábavná. Hodně záleží na skupině lidí, kteří se do ní zapojí. Samozřejmě pestrá, zajímavá a kreativní nabídka dražených předmětů vše jen podpoří. Budeme rádi, pokud se do aukce aktivně zapojíte, užijete si s námi hodně zábavy a možná obstaráte nějaké neobvyklé vánoční dárčky pro své blízké.

Za výtěžek aukce bychom rádi koupili nové auto upravené na převoz klientů na vozíku. Náklady na nákup upraveného vozu ideálně s hybridním pohonem se pohybují okolo 900.000 Kč. Hledáme samozřejmě i další zdroje na dofinancování nového vozu. Zakoupili jsme nedávno dvě nová auta z prostředků EU, ale vozový park je třeba průběžně obnovovat.

Možná se ptáte, jak dopadla Velrybářská výprava, o které jsem psala v minulém čísle? Vrátili se nám všichni v pořádku a výlet do Řecka si moc užili. Počasí bylo krásné, moře čisté, nálada dobrá. Jen pan Vladimír byl rozezlený na bezpečnostní kontrolu na letišti. Nejprve měli pracovníci bezpečnostní kontroly rozpravu s paní Ludmilou, která nechtěla dát z ruky kabelku. Má v ní přece všechny svoje doklady a peníze, mohl by ji někdo odcizit! Z ruky ji dala, až když jí pracovník od rent-

geny ujistil, že z kabelky nespustí oči. Pan Vladimír se zase snažil proniknout přes bezpečnostní rám s mobilem a peněženkou v kapse. Vnoučata sestřičkám potom vyprávěla, že chudáka dědu svlékli až do trenek a nikdo by nevěřil, co všechno nosí po kapsách. Potom už bylo všechno pěkné, jen tedy velrybu nejen že nechytily, ale ani žádnou neviděli.

Přeji vám barevný říjen.

Eva Černá

LEKCE Z LANOVKY

Jsme na lyžích. Italské hory, italské slunce a italská pohoda. Sjíždím z kopce vědomá si svého zpoždění. Za chvíli máme sraz a já sjela omylem do jiného údolí. Popadám dech a lyže a běžím k nástupu do gondolek. Podaří se mi vskočit do první, kde zahlédnu volné místo. Tedy tak nějak teoreticky. Prakticky tu zdatně operuje mladá maminka se dvěma malými kluky. Dochází mi, proč sem ti přede mnou nenastoupili. První myšlenka patří útěku. Cvak! Dveře těsně za mnou se zaklaply. Omluvně se usměju a s mezinárodním pozdravem se vsunu na volný kousek k sezení. Kabinka se pomalu rozjíždí. Naše osazenstvo je těžce genderově nevyvážené. U okna sedí tři drobné dámy zjevně zaujaté samy sebou. Podle vrásek odhaduji věk na kategorii, které okamžitě uvolním v metru místo. Pak je tu ona ustaraná maminka, mladšího chlapečka s nezbytným kamarádem dudlíkem na krku má vedle sebe (tak

ty budeš Dudlíček) a naproti posadila staršího klučika, odhadem pět let. A vedle něj já. Děti zaražené mlčí, trojice kamarádek probírá řadu patrně zajímavých témat a maminka pojala úmysl staršího synka během jízdy převléct a přezout do lyžařského (á, tedy Lyžařík!). Všichni kromě mě jsou místní, tedy Italové.

Hra „Jak si za jízdy nazout lyžáky“ intenzivně pokračuje. Klučinovi se zřetelně nechce. (Poslyšte, siňóro, v lanovce se má jen sedět, nic jiného! O tom my, pro něž je kinetóza důvěrně známý pojem, něco víme!) Koutkem oka zahlédnu, jak se Lyžařík snaží celkem úspěšně vecpat prsty nohou do prostoru paty. Váhám, jestli mu mám pomoci. Gondolka se mírně zhoupne. Mám ihned jasno. Tohle nedám. (Nahoře ho obuju, slibuju, ale tady a teď fakt ne!) Jedna z babiček, aniž by přerušila tok zpěvných slov, se pružně ohne a botu pootočí. „Mile grácias“, pipne maminka unaveně. (No Italky,

vždyť to říkám.) Jak se narovná, dostanu jejím batohem na rameni do hlavy. (*A vida, přilba se hodí i v lanovce!*) Začíná se ve mně ozývat paní Kritická. (*Takhle malé děti přece na náročné vysoké hory nepatří! A vůbec, kde je tatínek?!*)

Kabinka se prudce zastaví a rozhoupe se. (*Ti lidé snad neumějí vystupovat z lanovky!*) Najednou ztuhnu. Maminka vytahuje z kapsy uzavíratelný plastický sáček a podává ho Lyžařikovi. (*Ach ne! Vidíte, paní, já Vám to říkala! Tedy skoro.*) Hošík je bledý a v ručkách drží sáček. Maminka ho naviguje. „Amore mio, amore mio...“, Odsedla bych si, ale není kam. Snad se malý trefí a neodnese to bunda. Tak tohle bude dlouhá cesta... Jen babičky se nenechají rušit. Docela by mě zajímalo, o čem mluví. Nebo radši ne. Kolem žaludku rozeznám nechvalně známý pocit. (*To mi chybělo ke štěstí! Jsme na stejné lodi, Lyžaříku! Akorát tu pro nikoho nejsem „amore mio“.*)

Gondolka se zvolna opět rozjíždí. Lyžařík se rozplácí – a rozkašle. Ztuhnu ještě víc. (*Astmatický záchvat? Jaká je první pomoc? Snad si siňora nenechala dole spray! Ach, Bože, to ať radši zvrací, než se dusí!*) „Amore mio, amore mio“, létá chlácholivě vzduchem. Paní Kritickou přehlušila paní Soucitná. (*Kdoví, jak to s tím tatínkem je. Ona přece dělá, co může.*) Snažím se dýchat zhluboka a očima fixovat pevný bod, tj. jeden z těch úchvatných pastelových vrcholů před námi. Dudlíček pozorně sleduje celou situaci a rozhodne se do ní zasáhnout způsobem vlastním jeho věku. Rozeřve se na celé kolo. (*Jasně, přece v tom brášku nenechá!*) Maminka si jen už vyčerpaně povzdychne a přitáhne si drobná Dudlíčkova ramínka k sobě.

Paní Kritická zuří. (*Nemá rozum, když sem jede s takhle malými dětmi?! My brali holky taky na hory, ale about se uměly samy a brečely, jen když spadly. Počkej, dostává se ke slovu pan Respekt, vždyť tu je sama a zvládá to i přes jižní temperament svých čokoládových očí a havraních vlasů s obdivuhodným klidem. Pravda. Já žiju výrazně severněji, ale klidná nejsem už dávno. Kde se vypíná sluch? Dudlíček má tedy výdrž, kdy se vůbec nadechuje?*) Dámy dál spokojeně švitoří. Lanov-

ka opět zpomalí. Toužím sublimovat z kabinky a rozpustit se v jiskřivém sněhu kolem. Cesta je nekonečná. Naše malé vězení tady a teď se jen zvolna sune vesmírem.

A pak se to stane. Naprosto nečekaně. Proud slov plynule přejde v píseň. Dámy hledí ven a zpívají. Jejich měkké hlasy se doplňují, jako by zpěv byl jejich běžný komunikační prostředek. Jako předtím si nikoho nevšímají, očima brouzdají po krajině a stejně nerušeně zpívají. Nerozumím slovům, jedině, co jsem zachytila, je „montáňa“. (*Jasně, to bude hora nebo tak.*) Inspirace okolím je zřejmá. Hudební talent mi do vinku dán nebyl, nicméně s nimi zpívám taky, resp. moje duše. Ovšem naplno.

Stříh. Nablýskaná škodovka MB 1000 kodrcá po silnici plné výmolů, na zadním sedadle se vedle vytáhlého chlapce krčí hubená bledá holčička. Zepředu se ke mně otáčejí velké pomněnkové oči a sametový alt mě zve do světa Karla Hašlera. Lavička a Chaloupky, ty bych zvládla snad i dnes. Ano, mámin osvědčený lék na moje dopravní nevolnosti. Stříh. (*Vidíš, Lyžaříku? To je zase moje amore mio.*)

Babičky zpívají, zcela ponořené do písně. Kluci zapomněli na problémy (ostatně já taky) a zirájí na své sousedky, pusy dokořán. Oba jsou jako pěny. Maminka siňora se usmívá. Jak jí ten úsměv sluší! Už jsem asi sublimovala. Cítím se lehká jako pírkó a vznáším se v kabině na vlnách melodie. Náš malý mikrokosmos se proměnil v nebeský vlak, s mezipřistáním pod vrcholem. Dámy sobě a dvěma malým nešťastníkům dál zpívají, jako by se nechumelilo (naposledy včera). Dvěma? Nebo třem? Nebo všem čtyřem?

Malé drcnutí nás upozorní, že vjíždíme do stanice. (*Už??? Tak rychle? Pane Alberte, Vaše teorie je skutečně hluboce pravdivá!*) Babičky z písně přešly do tleskání oběma klučíkům s uznaným „Bravi!“. Tleskám taky, co tlusté rukavice dovoli. Jen u toho vděčně myslím na naše geniální, sehrané a sezpívané trio spolucestujících. Tak málo totiž stačilo, aby se vězení přerodilo v nebe.

Blanka

Dětské okénko

Smysly

Milé děti,

v evangeliu slyšíme o slepém chlapci, kterého Pán Ježíš uzdravil a vrátil mu zrak. Je těžké si i jen představit, jaký je svět tmy lidí, kteří nemohou vidět. Nevidí slunce, květiny, úsměvy svých blízkých, všední život a orientace v prostoru jsou mnohem náročnější než pro nás. (Taky někdy nemůžete najít bačkůrky nebo plyšáka? A jak jsme z toho naštvaní a smutní, dokud se někde neobjeví...)

Zrak je prostě nesmírně důležitý smysl. Není ale jediný, máme ještě sluch, čich, chuť a hmat. Dnešní váš úkol bude propojit na obrázku jednotlivé orgány našich smyslů s tím, co díky němu můžeme vnímat (a oč bychom byli ochuzeni, kdybychom ho neměli).

Příště se na vás zase těší

Martina Hlaváčová a Blanka

Ahoj holky a kluci,
v říjnu uslyšíme z evangelia o tom, jak za Ježí-
šem přichází mladík se závažným zdravotním
postižením, Bartimaios. Ježíš se ho přesto ptá,
co od něj žádá. Jeho odpověď si můžete vylustit
v dnešní tajence. Kolem sebe můžeme vidět lidi
i děti také s nějakým postižením, kteří potřebují
pomůcky či pomocníky, aby mohli zvládat běžný
život, pro nás zdravé tak snadný. Vaším úkolem je

uspořádat tyto pomůcky do skupin podle toho,
jaký problém pomáhají řešit. V rámci každé skupi-
ny potom seřadte slova podle abecedy a písmena,
která najdete u každého slova, zapíšete do tajenky.
(Pokud se název pomůcky skládá ze dvou slov, po-
řadí podle abecedy určuje první z těchto slov.)
Přeji vám krásný podzim a příště se těším!

Blanka

„PANE,____ __ _!“

zrak (1-3), sluch (1-3), pohyb (1-4)

Klíč k řešení:

Pomůcky:

berle – I, znaková řeč – V, elektrický vozík – D, slepecká hůl – E, sluchadla – A, výtah – M, vodící pes – J,
vibrační zvonky – Ť, chodítko – Í, Braillovo písmo – D

Skupiny problémů:

zrak	sluch	pohyb
.....		
.....		
.....		
		

Setkání

- Pravidelná setkání **Život z víry** s jáhnem Pavlem Urbanem v říjnu opět pokračují, začínají ve středu **2. 10. v 19 hod.** Pozor, **přesouvají se pro letošek do KCMT**, do místnosti za knižním obchůdkem.
- Setkávání **Spolu s Bibli v ruce** se konají v úterý (kromě 29. 10.) od 19 hod. na faře – čteme Písmo, diskutujeme o něm, společně odkrýváme význam biblických textů a noříme se do modlitby. Zve Pavla Edita Herciková.
- Na **Základy hebrejského jazyka a myšlení** s Pavlou Editou Hercikovou zveme každé úterý (kromě 29. 10.) od 20.15 na faru. Mohou se připojit i noví zájemci! Budeme si povídat o číslech a číselných hodnotách písmen v Bibli.
- Setkání **společenství Hnutí fokoláre** – středa 2. 10. 2024 od 19.15 v KCMT. Slovo života na říjen: „Kdo by chtěl být mezi vámi veliký, ať je vašim služebníkem, a kdo by chtěl být mezi vámi první, ať je otrokem všech.“ (Mk 10,43-44). Zveme i nové zájemce. Jana a Viktor Friedovi – tel. 731625949
- **Páteční dopolední setkávání** – scházíme se každý pátek v 9 hod v kapli KCMT na bohoslužbě slova a poté ve foyer na posezení u kávy a občerstvení. Zveme všechny, kdo jste doma sami, přijďte s námi strávit dopoledne v přátelském společenství. J. a V. Friedovi
- **Modlitební setkání maminek (nejen) na mateřské dovolené** – scházíme se každou středu dopoledne od 9.30 do 11.30 v suterénu fary u kostela sv. Františka z Assisi. V říjnu se sejdem 2., 9., 16. a 23. 10. (30. 10. jsou podzimní prázdniny.) Setkání je určeno matkám i jejich dětem, které jsou vítány. Společně trávíme čas v modlitbě i ve hře. Srdečně zve Lýdia Murínová tel.: 730825301

Knižní obchůdek

BOŽIDARA

Veronika Hurdová, nakladatelství PUPENEC

Jaký život bys žil, kdyby ti byla všechna „musíš“ a „nesmíš“ u pr...? Božidara je babička, kterou jste možná neměli. Ale měli byste chtít. Pro vaše dobro. Umí péct vánočky, ale většinou se netrefí na Vánoce. Nemá vkus, zato má styl. Respektuje všechny živé bytosti, ale na plotě jí visí cedule „Zákaz chcaní psů“. Její slovník nepatří k nejvybranějším.

Je moudrá, ale ne přemoudřelá. Radí jen na výslovné požádání. No dobře, někdy i bez něj. Ale vydržet se to dá. A není s ní nuda. V trapnosti se nepochopitelně vyžívá. A zatáhne vás do ní, ať už budete chtít, nebo ne. Naštvat ji či urazit se zdá být nemožné. Ale pokud jde o princip, radši se jí klidte z cesty. Její smysl pro spravedlnost je svérázný, ale stojí za to nad ním popřemýšlet. Všechna trápení světa vyléčí buchtami. S mákem. S cukrem. A s rumem. Hodně rumem.

Jak zvládnout 50 toxických vět,

Radkin Honzák a Klára Mandausová, Albatros

50 toxických vět a jak na ně reagovat. „Ty nechceš mít děti?“ „Co z tebe bude?“ „Tohle ti vůbec neslušší!“ „Já ti to říkala!“ „My to s tebou myslíme dobře!“ To jsou jen některé věty, které v sobě mají skrytý jedovatý osten. Slýcháme je od rodičů, kamarádů, kolegů i partnerů. Bereme si je osobně, neumíme si s nimi poradit a v naší psychice dovedou napáchat spoustu škod. Psychiatr Radkin Honzák vám poradí, jak na ně reagovat a naložit s nimi tak, aby vám nekazily život. Hodte je za hlavu spolu s ním.

Apoštolát modlitby

Úmysl papeže: *Za společně sdílené poslání*

Modleme se, aby si církev nadále všestranně osvojovala synodální způsob života vyznačující se společnou odpovědností za růst spolupráce, jednoty a poslání sdíleného mezi kněžími, řeholníky a laiky.

Národní úmysl: *Za synodu o synodalitě*

Modleme se, aby setkání synody v Římě prospělo církvi po celé planetě.

Fchodoviny, zpravodaj ŘK farnosti Praha-Chodov

Redakce: Blanka Pitřincová, Katka Friedová (rozhovory), **Foto:** Anna Procházková a spol.,

Grafika: Jakub Šilhavý / **Za obsah odpovídá:** P. Michael Špilar / Náklady na výtisk 16 Kč /

Archiv: kcmt.cz/fchodoviny

Uzávěrka čísla 15. dne předchozího měsíce.

Príspevky zasílejte na fchodoviny@kcmt.cz.

Café Terezie Otevírací doba

- pondělí, úterý 15.30–21.30
- středa 15.30–20.00
- neděle 10.00–12.00

A dále v době kulturních programů v KCMT.

Dobrá italská káva, domácí limo, dortíky.

Možnosti spojení

Kancelář KCMT – Háje

U Modré školy 1, 149 00 Praha 4

Tel: 242 485 826

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny:

Po–St 8.30–15.00

Úřední hodiny kněze:

Středa 8.30–10.30, 16.00–17.30

Farní kancelář Chodov

Na Sádce 1296/18, 149 00 Praha 4

Tel: 272 934 261

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny kněze:

Pátek 16.00–17.30

(jiný termín pouze po dohodě)

Bankovní spojení:

Banka Credits **104782676/2250**

Komerční banka **19-9362170227/0100**

Pravidelné bohoslužby

	kostel sv. Františka	kaple sv. Matky Terezy
Pondělí	-	-
Úterý	18.00	-
Středa	-	18.00
Čtvrtek	-	6.45
Pátek	18.00	9.00*
Sobota	8.00	-
Neděle	8.00, 20.00	9.30, 11.00

* *Bohoslužba slova se sv. přijímáním*

Jedna nedělení bohoslužba je přenášena online na farním kanále [youtube.com/kcmtpraha](https://www.youtube.com/kcmtpraha).

Bohoslužby v DS Donovalská a K Milíčovu jsou přístupné pouze pro klienty.

Kontakty

P. Michael Špilar (farář)	272 934 261, 603 151 265	farar@kcmt.cz
P. Dominik Frič (farní vikář)	776 614 411	farnivikar@kcmt.cz
Farní kancelář (fara – Na Sádce)	272 934 261	farar@kcmt.cz
Karina Juráková (ředitelka KCMT)	731 625 970	reditelka@kcmt.cz
Kancelář KCMT	242 485 826	-
Pavel Urban (trvalý jáhen)	272 911 264	-
Ladislav Staněk (trvalý jáhen)	724 112 799	stanek@kcmt.cz
Pavel Andrlé (správce)	242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmt.cz
Matouš Okrouhlý (předseda KSK Praha)	-	info@kskpraha.org
Vlasta Hamalová (koordinace dobrovolníků)	733 770 847	asistentka@kcmt.cz
Petr Fried (pracovník KCMT)	-	kustod@kcmt.cz
Charita – Eva Černá (ředitelka)	737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
Charita – pečovatelská služba	737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

ŘÍJEN

v naší farnosti

3. 10. 19.00 **Zastavení u Matky Terezy s Romanem Češkou**
Ekonom a manažer investiční společnosti Roman Češka. Co to znamená, že církev prosperuje? Jaké jsou ukazatele dobrého hospodaření? Do čeho by dnes měla v Česku především investovat, aby (nejen) ekonomicky přežila horší časy?
5. 10. **FARNÍ DEN: CHODOVSKÁ POUŤ** kostel sv. Františka a okolí
10.00 **Mše svatá** Následuje společné pobývání na farní zahradě, hra a soutěže pro malé i velké, společné občerstvení (uvítáme i příspěvky z vaší kuchyně), 16.30 divadlo pro děti „Tučňáci na arše“, oheň a buřty. Hudební nástroj vítán. Předpokládaný závěr okolo 18.30
11. 10. **Duchovní obnova**
-13. 10. Pro ženy na Svaté Hoře
19. 10. 8.30 **Dobroden**
-13.00 Přijďme dát čas a své ruce pro naše dva domy (KCMT i kostel sv. Františka). Zajištěné občerstvení pro dobrovolníky.
20. 10. 15.00 **Taneční odpoledne**
-18.00 Se skupinou „Hvězdný prach“
21. 10. 10.00 **Popelka** – divadelní představení pro školy. Hraje Teatr Viti Marčíka
24. 10. 19.00 **Nad uměním života II., Umění říkat „Ne“**
Co znamená, že žiji podle svých hodnot? Umění rozhodovat se – proč nám to někdy nejde? Každé „Ano“ znamená 100 x „Ne“. Proč je důležité umět říkat „Ne“? O tématu bude hovořit psychoterapeut, kouč a supervizor Mgr. Vlastimil Marušák
2. 11. 17.00 **Dušíčková pobožnost** na chodovském hřbitově
8.00 **Mše svatá** v kostele sv. Františka na Chodově
18.00 **Mše svatá** v kostele sv. Františka na Chodově

Pravidelný program:

- **VOSA** – všestranný oddíl sportovních aktivit. Pro kluky a holky od 10 do 14 let. Čtvrtek 16. 00. Přihlašování a info vosa@kskpraha.org.
- **Biblická hodiny + kurz HEJAMY** s Pavlou Editou Hercikovou (fara u sv. Františka)
- **Nové cvičení pro seniory** úterý 9. 45.–10.40 a čtvrtek 11.00 – 11. 55. Cvičení vede Jiří Kubeš. Nutné přihlášení enrapha@gmail.com nebo 606 452 402.
- **Zdravotní cvičení v kontextu křesťanské spirituality**, středa 17.20, 18.30, 19.40 a 20. 50. www.enrapha.com.
- **Pravidelné setkávání seniorů** v pátek od 9.00 v kapli Matky Terezy – následuje společné posezení s malým občerstvením.
- **Taneční škola ASTRA** – výuka tance pro dospělé. www.astra-praha.cz